

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 4 september 2008

Nr 571—579

INNEHÅLL

Nr		Sidan
571	Lag om vigselrätt	1809
572	Lag om ändring av äktenskapslagen	1813
573	Lag om ändring av 17 § i tingsrättslagen	1815
574	Lag om ändring av 4 och 5 a § lagen om registrerat partnerskap	1816
575	Lag om ordnande av intressebevakningstjänster i förmyndarverksamheten	1817
576	Lag om ändring av 8 § i lagen om förmyndarverksamhet	1821
577	Lag om ändring av 6 § i lagen om statliga rättshjälpsbyråer	1822
578	Lag om ändring av 2 a kap. i strafflagen	1823
579	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med Östafrikanska gemenskapen om finskt stöd till Östafrikanska gemenskapens partnerskapsfond och om samarbetet i det regionala programmet för arbetshälsa och säkerhet i arbetet	1824

Nr 571

Lag om vigselrätt

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Rätt att viga till äktenskap i registrerade religionssamfund får ges i enlighet med denna lag.

I denna lag finns också bestämmelser om ett vigselrättsregister.

2 §

Förutsättningarna för vigselrätt

Medlemmar av religionssamfund som har registrerats enligt religionsfrihetslagen (453/2003) kan på ansökan av samfundet få vigselrätt, om de
1) är myndiga,

2) har handlingsbehörighet som inte har begränsats,

3) skriftligen har samtyckt till att bli vigselförrättare, och

4) är förtrogna med förutsättningarna för och förrättandet av vigsel samt med vigselförrättarnas skyldigheter och ansvar.

Vigselrätt får inte ges, om det finns grundad anledning att misstänka att den som ansökan gäller är oförmögen att sköta uppdraget som vigselförrättare eller olämplig för det.

3 §

Behörig myndighet

Vigselrätt ges av en magistrat. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om behörig magistrat för de uppgifter som avses i denna lag.

4 §

Ansökan om vigselrätt

En ansökan om vigselrätt får lämnas in till vilken magistrat som helst. Om en ansökan har lämnats in till någon annan än en behörig magistrat, ska den utan dröjsmål överföras till den magistraten. Den sökande ska underrättas om överföringen.

Den sökandes namn och hemort ska framgå av ansökan. I ansökan ska också anges namnet på den person som vigselrätten ska gälla samt dennes personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsedatum. Personens skriftliga samtycke till att vara vigselförrättare ska fogas till ansökan tillsammans med en redogörelse om den förtrogenhet med uppdraget som vigselförrättare som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten.

5 §

Vigselförrättarnas skyldigheter och ansvar

Den som har fått vigselrätt (*vigselförrättare*) ska sköta uppdraget omsorgsfullt och på behörigt sätt. Vigsel kan förrättas även på andra språk än finska eller svenska. I fråga om en vigselförrättning gäller i övrigt det som i äktenskapslagen (234/1929) och med stöd av den föreskrivs om kyrklig vigsel.

När en vigselförrättare förrättar vigsel och fullgör andra uppgifter som hör samman med detta ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på honom eller henne.

6 §

Tillsyn

Den magistrat som gett vigselrätt ska ha tillsyn över hur den utövas.

Magistraten har rätt att få de uppgifter som behövs för tillsynen såväl av vigselförrättaren som av det samfund som ansökt om vigselrätt.

Registerförvaltningsmyndigheterna ska underrätta den magistrat som har tillsyn om fel och försummelse som de upptäckt i utövningen av vigselrätt.

7 §

Återkallelse av vigselrätt

Magistraten ska återkalla en vigselrätt, om en vigselförrättare eller ett samfund som ansökt om vigselrätt begär detta.

Magistraten får rikta anmärkning mot en vigselförrättare, om vigselförrättaren har brutit mot bestämmelserna om vigsel eller om det vid tillsynen har framkommit andra brister i utövningen av vigselrätten.

Magistraten får på eget initiativ återkalla en vigselrätt för viss tid eller helt och hållet, om de i 2 § 1 mom. föreskrivna förutsättningarna inte längre uppfylls eller om bestämmelserna om vigsel har överträtts väsentligt eller upprepade gånger trots anmärkning enligt 2 mom. i denna paragraf.

Ett beslut om återkallelse som har fattats på initiativ av någon annan än samfundet ska meddelas samfundet.

8 §

Interimistiska förordnanden

Om det finns vägande skäl, får magistraten i ett ärende om återkallelse av vigselrätt utfärda ett interimistiskt förordnande genom vilket vigselrätten återkallas temporärt. Förordnandet får meddelas utan att vigselförrättaren hörs.

Ett interimistiskt förordnande är i kraft till dess att magistraten fattar slutgiltigt beslut i frågan, om förordnandet inte återkallas eller ändras före det.

Interimistiska förordnanden får inte överklagas.

9 §

Vigselrättsregistret

Magistraten för ett register över de vigselrätter som ges med stöd av denna lag och 17 a § 2 mom. samt 112 och 113 § i äktenskapslagen.

När vigselrätt har getts med stöd av denna lag ska följande införas i registret:

- 1) namn och hemort för det samfund som ansökt om vigselrätt,
- 2) vigselförrättarens namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsedatum,
- 3) datum för beslutet om vigselrätt, samt
- 4) datum för ett återkallelsebeslut och tid som återkallelsen gäller.

När vigselrätt har getts med stöd av 17 a § 2 mom. i äktenskapslagen ska följande införas i registret:

- 1) vigselförrättarens namn och personbeteckning,
- 2) datum för beslutet om vigselrätt, samt
- 3) datum för ett återkallelsebeslut och tid som återkallelsen gäller.

När vigselrätt har getts med stöd av 112 eller 113 § i äktenskapslagen ska följande införas i registret:

- 1) namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsedatum för den person som har fått vigselrätt samt tjänsteställning, yrke eller uppgift och stationeringsort,
- 2) eventuella villkor för eller begränsningar i vigselrätten, samt
- 3) den myndighet som har gett vigselrätt, datum för beslutet om vigselrätt och datum för ett återkallelsebeslut samt beslutens innehåll och giltighetstid.

Om den vigselrätt som avses i 112 eller 113 § i äktenskapslagen har knutits till en viss tjänst, befattning eller uppgift, ska följande införas i registret i stället för det som föreskrivs i 3 mom. 1 punkten:

- 1) namn och hemort för den myndighet

eller sammanslutning som har fått vigselrätt, och

- 2) tjänst, befattning eller uppgift som vigselrätten har knutits till.

10 §

Användning av uppgifter i vigselrättsregistret

Uppgifter i vigselrättsregistret får användas för att administrera och utöva tillsyn över vigselrätter och för att utreda äktenskapets giltighet. Uppgifterna i registret är offentliga och de ska förvaras permanent.

Offentliga eller privata samfund som förlöpande behöver uppgifter ur registret för ett godtagbart ändamål kan med tillstånd av magistraten få tillgång till dem via teknisk anslutning. Innan tillståndet ges ska sökanden visa att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

En personbeteckning får ges till påseende eller lämnas ut endast till den som enligt personuppgiftslagen (523/1999) eller någon annan lag förfogar eller får föfoga över den. För att identifiera en person får personbeteckningen dock antecknas i sådana handlingar som lämnas ut från registret och som behövs för att personen ska kunna göra sina rättigheter och skyldigheter gällande.

11 §

Myndighet som svarar för vigselrättsregistrets tekniska funktion

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om den myndighet som ska svara för att vigselrättsregistret fungerar tekniskt. Bestämmelserna om registeransvarig i 32 § i personuppgiftslagen tillämpas på denna myndighet.

12 §

Iakttagande av beslut

Ett beslut om vigselrätt och återkallelse av vigselrätt får iakttas trots att det inte har vunnit laga kraft, om inte fullföljdsdomstolen förordnar något annat.

13 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 7 maj 1993 om vigselrättsregistret (421/1993).

Helsingfors den 29 augusti 2008

Vigselrätt som har getts religionssamfund och som är giltig vid denna lags ikraftträdande gäller i två år från ikraftträdandet, om vigselrätten inte har getts för en tid som går ut tidigare.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 572

L a g**om ändring av äktenskapslagen**

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i äktenskapslagen av den 13 juni 1929 (234/1929) 16 a §, sådan den lyder i lag 58/2005,

ändras 14 och 17 §, sådana de lyder, 14 § i lagarna 411/1987 och 417/1993 samt 17 § i nämnda lag 411/1987 och i lag 1428/1992, samt

fogas till lagen nya 17 a—17 c och 113 a § som följer:

14 §

Vigsel förrättas i närvaro av släktingar eller andra vittnen som antingen kyrklig eller borgerlig vigsel.

Kyrklig vigsel förrättas inom den evangelisk-lutherska eller ortodoxa kyrkan eller ett registrerat religionssamfund.

uppfyller villkoren i 17 b § kan få vigselrätt, om det är nödvändigt för att säkerställa att det finns ett tillräckligt antal borgerliga vigselförrättare inom magistratens verksamhetsområde.

Vigselrätt ges antingen tills vidare eller för viss tid.

17 §

Kyrklig vigsel får förrättas

1) inom evangelisk-lutherska eller ortodoxa kyrkan av en präst, samt

2) inom ett registrerat religionssamfund av den som har fått vigselrätt enligt lagen om vigselrätt (571/2008).

17 a §

Skyldig att förrätta borgerlig vigsel är

1) lagman, tingsdomare och tingsfiskal,

2) tingsrättsnotarie som med stöd av tingsrättslagen (581/1993) har förordnats att förrätta vigsel, samt

3) chefen för en magistrat, häradsskrivare och notarius publicus i en magistrat.

Borgerlig vigsel får förrättas av den som har fått vigselrätt av en magistrat. Den som

17 b §

Vigselrätt enligt 17 a § 2 mom. ska initieras av magistraten. Rätten får ges den som har avlagt högre högskoleexamen i juridik och som med beaktande av arbetserfarenhet eller andra omständigheter kan antas fullgöra sitt uppdrag på ett oklanderligt sätt. Vigselrätten antecknas i vigselrättsregistret i enlighet med bestämmelserna i 9 § i lagen om vigselrätt.

Den som har fått vigselrätt (*vigselförrättare*) ska fullgöra uppdraget omsorgsfullt och på behörigt sätt. Den magistrat som har gett vigselrätt ska utöva tillsyn över vigselförrättarens verksamhet. I fråga om vigselförrättarens ansvar och tillsynen över vigselförrättaren samt återkallelse av vigselrätt gäller vad som föreskrivs i 5 § 2 mom., 6 §, 7 §

1—3 mom. samt 8 och 12 § i lagen om vigselrätt. Vigselrätten ska återkallas om vigselförrättarens handlingsbehörighet begränsas.

På vigselförrättare och offentliga samfund tillämpas bestämmelserna om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar i 3 och 4 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

Vigselförrättaren har rätt att få skäligt arvode och reseersättning för en vigselförrättning av statens medel på det sätt som fastställs genom beslut av finansministeriet.

17 c §

För hindersprövning och för vigsel som förrättas av en statlig myndighet tas avgift inte ut. Avgift för förrättande av borgerlig vigsel och ersättning för resekostnader får dock tas ut, om vigselförrättaren och de förlovade har kommit överens om att vigseln förrättas vid någon annan tidpunkt än under den öppettid som anges i 1 § i förordningen om öppethållandet av statens ämbetsverk

(332/1994) eller någon annanstans än i vigselförrättarens tjänstelokal. Avgift och ersättning för resekostnader får också tas ut om de förlovade har kommit överens med en vigselförrättare som avses i 17 a § 2 mom. att denne ska förrätta vigseln. I fråga om avgiftens och ersättningens storlek föreskrivs genom förordning av statsrådet i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Diplomatiska representanters och vissa prästers rätt att förrätta vigsel

113 a §

Beslut om vigselrätt som avses i 112 eller 113 § får iaktas trots att beslutet inte har vunnit laga kraft.

En vigselrätt ska antecknas i registret i enlighet med lagen om vigselrätt.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 573

L a g

om ändring av 17 § i tingsrättslagen

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tingsrättslagen av den 28 juni 1993 (581/1993) 17 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 247/2006, som följer:

17 §

Lagmannen kan förordna

1) den som har tjänstgjort som notarie i två månader att förrätta vigsel till äktenskap samt att i tingsrättens kansli handlägga och avgöra

a) inskrivningsärenden som avses i 5 kap. 1 § i jordabalken (540/1995),

b) ansökningsärenden,

c) mål som avses i 5 kap. 3 och 14 § i rättegångsbalken, samt

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 574

L a g**om ändring av 4 och 5 a § lagen om registrerat partnerskap**

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 november 2001 om registrerat partnerskap (950/2001) 4 § 1 mom. och 5 a §, av dem 5 a § sådan den lyder i lag 59/2005, som följer:

4 §

Ett partnerskap registreras av en myndighet som har rätt att förrätta borgerlig vigsel. Registreringen kan också förrättas av en person som magistraten gett vigselrätt med stöd av 17 a § 2 mom. i äktenskapslagen.

förrättas vid någon annan tidpunkt än under den öppettid som nämns i 1 § i förordningen om öppethållandet av statens ämbetsverk (332/1994) eller någon annanstans än i registermyndighetens tjänstelokal. Avgift och ersättning för resekostnader får även tas ut om parterna i partnerskapet har kommit överens med en vigselförrättare som avses i 17 a § 2 mom. i äktenskapslagen att denne ska förrätta registreringen. I fråga om avgiftens och ersättningens storlek föreskrivs genom förordning av statsrådet i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

5 a §

För prövning av hinder mot registrering av partnerskap och för registrering av partnerskap samt för intyg i anslutning till dessa tas ingen avgift ut. Avgift och ersättning för resekostnader får dock tas ut för registrering av ett partnerskap, om parterna i partnerskapet och registermyndigheten har kommit överens om att registrering enligt 5 § ska

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 575

L a g**om ordnande av intressebevakningstjänster i förmyndarverksamheten**

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Ordnande av intressebevakningstjänster

Med *ordnande av intressebevakningstjänster* avses vidtagande av åtgärder som syftar till att det på det regionala planet ska finnas tillräckligt med intressebevakningstjänster för intressebevakaruppdrag enligt lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). Den allmänna ledningen, styrningen och övervakningen av verksamheten ankommer på justitieministeriet.

För produktionen av intressebevakningstjänster delas landet in i intressebevakningsområden som består av en eller flera kommuner. Statens rättshjälpsbyråer svarar för ordnandet av intressebevakningstjänsterna inom intressebevakningsområdena. Genom förordning av justitieministeriet föreskrivs om intressebevakningsområdena.

Genom förordning av justitieministeriet kan det föreskrivas att en rättshjälpsbyrå inte ska ordna intressebevakningstjänster, om det är ändamålsenligt med tanke på ordnandet av tjänsterna och inte äventyrar den regionala tillgången på tjänster.

2 §

Produktion av intressebevakningstjänster

Om inte något annat följer av 3 mom., ska intressebevakningstjänster produceras inom intressebevakningsområdena av statliga rättshjälpsbyråer. I detta syfte ska vid rättshjälps-

byråerna finnas en eller flera tjänster som allmän intressebevakare och ett tillräckligt antal biträdande personal. Vid rättshjälpsbyråerna kan det finnas tjänster som ledande allmänna intressebevakare. En tjänst som allmän intressebevakare får kombineras med en annan tjänst.

Allmänna intressebevakare, ledande allmänna intressebevakare och annan personal med intressebevakningsuppgifter utnämns av respektive ledande offentliga rättsbiträde.

En rättshjälpsbyrå får efter samråd med justitieministeriet köpa intressebevakningstjänster, om detta behövs med hänsyn till den regionala tillgången på sådana tjänster eller av någon annan anledning. Tjänster får köpas endast hos sådana producenter av tjänster som har tillräckligt kunnande och tillräckliga resurser för uppdraget. Deras övriga uppgifter eller verksamhets art eller syfte får inte äventyra ett opartiskt och korrekt handhavande av intressebevakningen.

3 §

Avtal om produktion av intressebevakningstjänster

Rättshjälpsbyråerna ska ingå avtal om produktion av intressebevakningstjänster med sådana producenter av tjänster som avses i 2 § 3 mom. Ett avtal får ingås på viss tid eller tills vidare. Det får inte avtalas om kortare uppsägningstid än två år.

Avtalstvister ska behandlas som förvaltningstvistemål i förvaltningsdomstolen enligt

vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

4 §

Behörighetsvillkor och uppgifter för allmänna intressebevakare

En allmän intressebevakare ska ha de färdigheter och den erfarenhet och utbildning som behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften. En allmän intressebevakare som är anställd vid en rättshjälpsbyrå ska dessutom uppfylla eventuella andra behörighetsvillkor som kan föreskrivas genom förordning av justitieministeriet.

På allmänna intressebevakare tillämpas bestämmelserna om intressebevakare i lagen om förmyndarverksamhet, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

5 §

Jäv för allmänna intressebevakare

En allmän intressebevakare är jävig att företräda sin huvudman i ett ärende där han eller hon eller någon annan som är anställd hos samma serviceproducent tidigare har förhandlat med motparten eller på annat sätt biträtt motparten i samma ärende eller i ett annat ärende där de omständigheter som kommit fram kan ha betydelse för det aktuella ärendet.

I fråga om jäv för allmänna intressebevakare tillämpas dessutom vad som föreskrivs om jäv för intressebevakare i lagen om förmyndarverksamhet.

6 §

Förordnande av en allmän intressebevakare till ett uppdrag

Till ett intressebevakaruppdrag ska förordnas en allmän intressebevakare vid den berörda rättshjälpsbyrån eller hos någon annan producent av ifrågavarande tjänster och inte personligen den som kommer att utföra uppdraget.

Om den som producerar tjänsterna har fler än en allmän intressebevakare, ska det i för-

ordnandet anges vilken tjänst eller vilken uppgift som intressebevakare som förordnandet avser.

7 §

Skyldighet att ta emot uppdrag

De rättshjälpsbyråer som producerar intressebevakningstjänster får inte vägra att ta emot intressebevakningsuppdrag, om huvudmannen har hemort inom intressebevakningsområdet. Andra producenter av tjänster får avböja ett intressebevakningsuppdrag, om det är uppenbart att det skulle strida mot deras avtal om produktion av intressebevakningstjänster att ta emot uppdraget.

Om en serviceproducent som är skyldig att ta emot intressebevakningsuppdrag inte kan anvisa någon ojävig person för uppdraget, får som intressebevakare förordnas antingen en allmän intressebevakare vid någon annan rättshjälpsbyrå eller en allmän intressebevakare hos en annan producent av tjänster som är skyldig att ta emot intressebevakningsuppdraget enligt det avtal som avses i 3 §. Närmare bestämmelser om förordnande av en allmän intressebevakare vid en annan rättshjälpsbyrå utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Tingsrätten eller magistraten ska på lämpligt sätt höra den som producerar tjänsterna innan ett förordnande till intressebevakningsuppdrag meddelas.

8 §

Rätt till arvode

Rätten till arvode och ersättning av huvudmannens medel enligt 44 § i lagen om förmyndarverksamhet tillkommer den som producerat tjänsterna i sådana fall där intressebevakaren är en allmän intressebevakare.

9 §

Plan för ordnande av intressebevakningstjänster

Varje rättshjälpsbyrå ska årligen göra upp en plan för hur intressebevakningstjänsterna ordnas inom dess intressebevakningsområde.

I planen som ska lämnas till justitieministeriet ska åtminstone följande anges:

1) hur tryggas tillgången på intressebevakningstjänster inom hela intressebevakningsområdet,

2) hur tryggas tillgången på intressebevakningstjänster, om den allmänna intressebevakaren hos den som producerar tjänsterna är jävig,

3) hur ordnas tillräckliga möjligheter för en huvudman att hålla kontakt med personalen hos den producent av tjänster som sköter hans eller hennes ärenden,

4) hur ordnas skötseln av intressebevakarnas brådskande och absolut nödvändiga uppgifter under semestrar eller annan tillfällig frånvaro.

Andra producenter av tjänster än rättshjälpsbyråerna ska årligen göra upp produktionsplaner för sina intressebevakningstjänster och lämna planen till rättshjälpsbyrån i sitt område. För planens innehåll gäller vad som föreskrivs i 1 mom. om rättshjälpsbyråernas planer för ordnande av intressebevakningstjänster.

10 §

Lämnande av uppgifter och tystnadsplikt

Sådana producenter av intressebevakningstjänster som avses i 2 § 3 mom. är skyldiga att till den behöriga rättshjälpsbyrån lämna de uppgifter som behövs för att efterlevnaden av deras avtal ska kunna övervakas.

Bestämmelserna om intressebevakares tystnadsplikt i 92 § i lagen om förmyndarverksamhet gäller i fråga om tystnadsplikten för producenter av intressebevakningstjänster.

11 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om produktionen av intressebevakningstjänster i rättshjälpsbyråerna utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Närmare bestämmelser om hur arbetet ska ordnas i rättshjälpsbyråerna finns i rättshjälpsbyråernas arbetsordningar.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Genom denna lag upphävs lagen av den 1 april 1999 om ordnande av intressebevakningstjänster i förmyndarverksamheten (443/1999), nedan *den tidigare lagen*.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

13 §

Övergångsbestämmelser

1. De intressebevakaruppgifter som en allmän intressebevakare har vid tidpunkten för denna lags ikraftträdande överförs den 1 februari 2009, om inte den överförande och den övertagande producenten av tjänster kommer överens om någon annan tidpunkt av särskilda skäl. Uppdragen ska dock överföras senast den 1 april 2009. Om den övertagande producenten av tjänster har fler än en allmän intressebevakare, ska producenten omedelbart efter det att ett uppdrag har tagits emot anvisa en intressebevakare som sköter uppdraget och underrätta den behöriga magistraten.

2. De rättigheter och skyldigheter som den överförande producenten av tjänster har som intressebevakare upphör vid överföringstidpunkten. Den överförande producenten av tjänster svarar dock för alla förpliktelser som följer av dess verksamhet som intressebevakare och, om inte något annat överenskomms med den övertagande producenten av tjänster, för redovisningen för 2008.

3. När tjänsterna som allmän intressebevakare, ledande allmän intressebevakare eller personal som biträder de allmänna intressebevakarna tillsätts första gången i rättshjälpsbyråerna får detta ske utan att tjänsterna förklaras lediga. En ordinarie tjänsteinnehavare som har anställts i en tjänst som inrättats före den 1 april 2008 och som vid denna lags ikraftträdande i huvudsyssla arbetar med intressebevakningstjänster hos en producent av tjänster som avses i 2 § 1 eller 2 mom. i den tidigare lagen, utnämns med sitt samtycke till

en tjänst som inrättas vid en rättshjälpsbyrå inom det rättshjälpsdistrikt och, om möjligt, inom den pendlingsregion där producenten av tjänster är verksam. Med samtycke av tjänstemannen får denne också utnännas till en tjänst som inrättas vid en rättshjälpsbyrå inom ett annat rättshjälpsdistrikt. Med huvudsyssla avses här att den arbetstid som tjänstemannen använt för intressebevakning har utgjort minst 70 procent av full arbetstid vid den tidigare nämnda tidpunkten. Vad som ovan föreskrivs om tjänster och tjänsteinnehavare gäller också uppgifter och anställda i arbetsavtalsförhållande. De som anställts på viss tid för att producera intressebevakningstjänster överförs till en rättshjälpsbyrå för motsvarande tidsperiod. Denna personal utnämns av direktören för rättshjälpsverksamheten.

4. Anställningsvillkoren för den personal som överförs så som anges i 3 mom., inklusive lönegrunderna, bestäms enligt statens gällande tjänstekollektivavtal. De kommunala tjänste- och kollektivavtalen upphör att tillämpas på den personal som överförs vid tidpunkten för överföringen. En person som överförs behåller den lön i euro som han eller hon hade vid tidpunkten för överföringen.

5. Om någon vid tidpunkten för överföringen till en tjänst vid en rättshjälpsbyrå har rätt till tilläggspensionsandel enligt 19 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om kommunala pensioner (713/2004), behåller han eller hon denna rätt, om den anställning som lagen om statens pensioner (1295/2006) är tillämplig på fortgår omedelbart efter överföringen på det sätt som föreskrivs i 3 § 3 mom. i lagen om införande av lagen om statens pensioner (1296/2006) och utan avbrott fram till den

personliga ålderspensionsålder som avses i 17 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i nämnda lag om ändring av lagen om kommunala pensioner, eller om personen blir arbetsoförmögen under pågående anställning.

6. Trots vad som föreskrivs i lagen om offentlig upphandling (348/2007) får ett sådant avtal om produktion av tjänster som avses i 3 § ingås utan anbudsförfarande, om avtalet ingås inom ett år från denna lags ikraftträdande med någon som producerade intressebevakningstjänster vid ikraftträdandet.

7. En kommun eller samkommun som producerar intressebevakningstjänster med stöd av 2 § i den tidigare lagen, är på begäran av en statlig rättshjälpsbyrå som avses i 1 § 2 mom. skyldig att utan ersättning överlåta möbler, utrustning, adb-program och andra för myndighetens verksamhet behövliga inventarier i sin ägo till rättshjälpsbyråns disposition i tre års tid, om dessa har använts uteslutande för produktion av intressebevakningstjänster. För intressebevakningen behövliga handlingar som gäller en huvudman eller hans eller hennes angelägenheter och som upprättats eller tagits emot i intressebevakningsuppdraget ska likaså överlåtas utan ersättning. Dessutom är producenterna av tjänster skyldiga att till rättshjälpsbyråerna mot skäligen ersättning för tre år räknat från ikraftträdandet av denna lag överlåta nyttjanderätten till kontorslokaler och tele- och datakommunikation som uteslutande använts för produktion av intressebevakningstjänster. Begäran om överlåtelse av ägande- och nyttjanderätten får framställas redan före ikraftträdandet av denna lag så snart den har blivit stadfäst och senast den 31 december 2008.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 576

L a g**om ändring av 8 § i lagen om förmyndarverksamhet**

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 1 april 1999 om förmyndarverksamhet (442/1999) 8 § 1 mom. som
följer:

8 §

En intressebevakare får förordnas av domstol för en myndig person som på grund av sjukdom, störningar i de psykiska funktionerna eller försvagat hälsotillstånd eller av någon annan motsvarande orsak saknar förmåga att bevaka sina intressen eller sköta personliga eller ekonomiska angelägenheter

som kräver åtgärder och som inte på annat sätt blir skötta på lämpligt sätt. Förmyndarmyndigheten ska vid behov hos tingsrätten ansöka om att intressebevakare förordnas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 577

L a g

om ändring av 6 § i lagen om statliga rättshjälpsbyråer

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 6 § i lagen av den 5 april 2002 om statliga rättshjälpsbyråer (258/2002), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 698/2004, ett nytt 3 mom. som följer:

6 §

— — — — —
Vad som föreskrivs i 2 mom. tillämpas inte på sådana intressebevakningsuppdrag inom förmyndarverksamheten som sköts i rätts-

hjälpbyråerna, om den allmänna intressebevakaren är någon annan än ett offentligt rättsbiträde.

_____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 578

L a g**om ändring av 2 a kap. i strafflagen**

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 a kap. 4 § samt 6 § 4 mom.,
sådana de lyder, 2 a kap. 4 § i lag 550/1999 samt 6 § 4 mom. i lag 68/2007, som följer:

2 a kap.

**Om böter, förvandlingsstraff och
ordningsbot**

4 §

Bestämmande av förvandlingsstraff

För en bötfälld hos vilken böter inte har kunnat drivas in, ska i stället för de obetalda böterna bestämmas fängelse som förvandlingsstraff. Ett obetalt vite som inte har kunnat drivas in ska förvandlas till fängelse, om domstolen har dömt ut det för att säkerställa rättegång eller med stöd av utökningsbalken (705/2007). Annat vite får inte förvandlas till fängelse.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**

6 §

*Eftergift i fråga om förvandlingsstraff för
böter eller delar av böter*

Ett bötesstraff som dömts ut i strafforderförfarande förvandlas inte till fängelse. Böterna förvandlas inte heller till fängelse när domstolen har dömt ut dem i en rättegång till följd av gensaga mot straffanspråket.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

Denna lag tillämpas också på sådana ärenden som gäller förvandlingsstraff för böter som är anhängiga vid domstol vid ikraftträdandet, om böterna då ännu inte har förvandlats till fängelse.

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 579

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av överenskommelsen med Östafrikanska gemenskapen om finskt stöd till Östafrikanska gemenskapens partnerskapsfond och om samarbetet i det regionala programmet för arbetshälsa och säkerhet i arbetet**

Given i Helsingfors den 29 augusti 2008

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikeshandels- och utvecklingsministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets ansvarsområde, föreskrivs:

1 §
Överenskommelsen mellan Republiken Finland och Östafrikanska gemenskapen om finskt stöd till östafrikanska gemenskapens partnerskapsfond och om samarbetet i det regionala programmet för arbetshälsa och säkerhet i arbetet, som ingicks i Dar es Salaam den 7 augusti 2008 och som republikens president har godkänt den 30 maj 2008, träder i kraft den 7 september 2008 så som därom har överenskommit.

2 §
Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 7 september 2008.

Helsingfors den 29 augusti 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

(Överenskommelsen finns till påseende och kan erhållas hos utrikesministeriet som även lämnar uppgifter om den på finska och svenska)

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 571—579, 2 ark